

ligger jo paa alle ærede Medlemmers Pladser et Andragende fra tvende Andenlærere, antager jeg, det er, som peger paa, i hvilken Retning deres Ønsker gaa. Jeg forstaar i alt Fald for mit Vedkommende saa godt, at naar Forholdet i Øjeblikket er det, at efter Lønningsloven af 1899 har det af Staten ydede Lønningstillæg samme Størrelse for Enelærerne og Andenlærerne, saa have Andenlærerne nogen Grund til at være misfornøjede med, at man nu stiller dem ugunstigere med Hensyn til det af Staten ydede Tillæg end Enelærerne og Førstelærerne, idet man knapper dem de 200 Kr. af, som de mente at skulle have, hvis de skulde stilles paa lige Fod med Enelærerne. Det finder jeg i høj Grad urimeligt overfor Andenlærerne, da den Løn, de faktisk opnaa, selv om de sidde i mange Aar, ikke er saa stor, at nogen vil paastaa, at det er en urimelig Løn i Forhold til det Arbejde, de udføre.

Med Hensyn til den Udgift, som følger af dette Lovforslag, skal jeg udtale min Frygt for, at det af Kommunerne Landet over vil blive opfattet som et ret stort Paalæg; de faa i deres Udgifter, og at man mange Steder maaske vil have saa ondt ved at klare det, at man maaske vil se bort fra det Tillæg, man tidligere frivilligt har ydet, og at derved Lærrelønningerne ville blive holdte nede paa en ringe Begyndelsesløn. Dette finder jeg uheldigt. Jeg skal ikke her pege paa Vej og Midler, jeg ser, at der i Lovforslagets § 6 indeholdes en Bestemmelse om, at de 50,000 Kr., som Staten hidtil har ydet i Hjælp til trængende Kommuner, forhøjes til 100,000 Kr., men det er dog et stort Spørgsmaal, om der ikke kunde findes andre Veje at gaa, saaledes at Staten ogsaa fik at bære en bestemt fastslaaet Andel i den Udgiftsforhøjelse, som vil foregaa, med Hensyn til Begyndelseslønnen, naar Lovforslaget føres ud i Livet. Jeg tror, det vilde blive hilst med Glæde af Kommunerne Landet over; jeg tror ogsaa, det vilde være til Gavn for Lovforslagets praktiske Udførelse i Livet, hvis Staten kom til at deltage i Forhøjelsen af Begyndelseslønnen paa en mere effektiv Maade end foreslaaet i § 6.

Mit Haab er i alt Fald, at det skal lykkes for det Udvalg, der eventuelt vil blive nedsat, at naa frem til at finde Vej saaledes, at dette Lovforslag kan gaa igennem Tingene og faa Lovkraft i indeværende Samling, da jeg er ganske sikker paa, at det vil blive til største Skuffelse for Danmarks Lærere, hvis ikke Forslaget bliver

gennemført. Men jeg gentager, at jeg ser saaledes paa det, at det, det væsentligt drejer sig om, er at faa Begyndelseslønnen fastsat paa en saadan Maade, at de, naar de kommer ind i et saadant Embede, dog kunne se, at der ydes dem et nogenlunde rimeligt Vederlag for det Arbejde, de udføre, i alt Fald et Vederlag, saa det er muligt for dem at leve og virke inden Skolens Vægge uden Næringsorg for dem og deres Familie. Et enkelt Forhold kunde jeg maaske lige pege paa, og det er det, at med Hensyn til Klassifikationen af, hvor vedkommende Lærer bor, har man ikke fulgt den samme Regel, som man har fulgt i de i de foregaaende Dage behandlede Lovforslag, og dette fører til, at Skoler, der ligge i Stationsbyer, og som kunne være ordnede og indrettede efter samme Mønster og System som i Købstæderne, blive regnede som liggende paa Landet. Det er saaledes mig meddelt, at der er en Skole med 575 Børn i en Stationsby, hvor Klassedelingen endogsaa er saa stærk, at der er 16 Klasser i Skolen. Men endskønt disse Lærere i Virkeligheden leve og virke under samme Vilkaar som Købstadlærerne, blive de behandlede ganske som deres Kolleger ude paa Landet.

Jeg skal for mit Vedkommende tilsige mit Partis Medvirksomhed til, at denne Sag kan faa en saa god og heldig Løsning som overhovedet muligt.

Med Hensyn til det andet Forslag, der samtidig foreligger til Behandling, skal jeg kun nævne en eneste Ting. Jeg har ellers ikke fundet noget, hvorved jeg skal opholde mig, men der er et Par Lærere i Lovforslagets § 4, som jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa. Det er to Kunstlærere, hvis Løn foreslaas sat til 1,700 Kr., stigende hvert 3die Aar med 200 Kr. til 2,700 Kr., foruden et Huslejetillæg. Det er vist akkurat samme Løn, som disse to Lærere have faaet hidtil, saa for dem vil dette Lovforslag sikkert være en Skuffelse. Men jeg er sikker paa — jeg havde nær sagt, at jeg ved det, men det ved jeg jo ganske vist ikke, — at den højtærede Minister nærer levende Interesse for disse to Lærere, saaledes at det vil kunne lykkes os at faa disse to Læreres Kaar — vistnok de to eneste eksisterende Kunstlærere i Danmark — forbedrede en lille Smule.

Chr. Reventlow: Det foreliggende Forslag er jo ganske uafhængigt af Tjenestemændenes Forslag. Der er dog den Forbindelse, at visse Grundbetragtninger